

Zahid AVŞAR ELOĞLU

YAĞIŞDAN SONRA

Soyunub ayağımı,
 Çırmayıb balağımı,
 Çıxmışam dağa.
 – Çiçək yığa-yığa,
 – gül yığa-yığa.
 Ayağımın altına
 sərilib yaşıl çəmən,
 xalı kimi.
 Küləklər əsib keçir –
 uşaq xəyalı kimi;
 təzə, tər.
 Vızıldaşan arılar,
 Çiçəklərə qarışıb,
 məzələnirlər.
 Yamaclara yayılıb
 boz sürülər,
 Dolanır bulud kimi.
 Qırılıb şimşəklərin
 Qoparağı, tilsimi.
 Dərindən nəfəs alıb,
 ayılıb hava.
 Çobanlar ev qaraldır,
 Şahinlər yuva.

Dağlar cənnətə dönüb,
Cənnətdə yaşayır,
Burda el, oba.

TORPAQ

Torpaq –
şirindi,
acıdı.
Tünddü,
Məzədi,
Hər vaxt təzədi.
Yazda cahıldı,
Yayda ahıldı.
Payızda uca,
Qışda qocadı.
Hər vaxt ucadı,
Bu, möcüzədi.

BU BİR UDUM HAVA

Gündə qan, gündə qada –
Min səs, min səda.
Müharibə...
Silahlar danışır.
İnsanlar çıxıb insanlığından,
Güc verib hər bə –
Zərbə, zərbə, zərbə...
Ölüm darışib canına,
Çeynəyir cəmiyyəti,
– Bit, birə kimi.
Qarışib,
üyüdür bəşəriyyəti,
– kirkirə kimi.
Seçə bilmirik,
ağı qaradan.
Hardasan?
Hardasan, bizi Yaradan?!
Gəl, ayır ağı qaradan.
Bu qədər qada,
Bu qədər də qan.

Qan qoxusu gəlir torpaqdan.
 Qaçıram,
 qaçıram davadan.
 İstəmirəm,
 İstəmirəm dava.
 Mənə hava verin, –
 bir udum hava.
 Rədd olsun, dava.
 Rədd olsun, dava.
 Rədd olsun, dava!..
 Açılısın hava...

DARIXIRAM

Darıxıram, ulu dağlar,
 Sənin qarından ötəri.
 Bağ-bağatlı, sulu dağlar,
 Bəhrə-barından ötəri.

Qartalların qıy səsinə,
 Çobanların ney səsinə,
 Küləklərin bəstəsinə,
 Yanan tarından ötəri.

Gözümdədi buz bulağın,
 Əhdə, eşqə düz bulağın,
 Qara xallı ağ buxağın,
 Mələs narından ötəri.

Qara bulud, kişnə, ağar,
 Zahid səni südtək sağar.
 Bir toy qurar, büsat yığar,
 Səntək yarından ötəri.

ÇALGINƏN

Çoban qardaş, tütəyinin səsinə,
 Çəmən, çiçək, yal göyərir, çalginən.
 Bu ölçüdə, bu biçimdə, bu sində,
 Ürəyimdə xal göyərir, çalginən.

Boz sürülər dövrə vurub kiriyir,
Çaylar qalxıb selovlara yeriyyir,
Zirvələrdə buz pərdəsi əriyyir,
Dodaqlarda bal göyərir, çalginən.

Bir gəlinin əli qalıb qaş üstə,
Yağış yağıb, xına çalıb daş üstə,
Bahar gəlib, kölgə salıb qış üstə,
Yamaclarda şal göyərir, çalginən.

Gözlərimə tətik çəkən, gözə bax,
Gözdən qopan alova bax, közə bax,
İnsaf elə, qurban olum, sözə bax,
İki əhli-hal göyərir, çalginən.
İki əhli hal göyərir, çalginən.

BAHAR GƏLİR

Qışın yamanlığı özünə qalar,
Vədəsi çatanda yaz gələcəkdi.
Bulud kişnəməsə, göy qulun salar,
Çiçək açılıbsa, naz gələcəkdi.

Yamaclar geyəcək yaşıl donunu,
Çaylar dəyişəcək səsin tonunu,
Qoca təbiətin köhnə qanunu, –
Durnanın dalınca qaz gələcəkdi.

Gözəllər gözünə göz axtaracaq,
Sevənlər sözünə söz axtaracaq,
Nənələr oğluna qız axtaracaq,
Çəşmənin başına iz gələcəkdir.

Canım sənə qurban, can, ay Vağzalı,
Səninlə fırlanır dünyanın valı.
Ayağı sayalı, ağızı duvalı,
Güllü mağarlara saz gələcəkdi.

QALDI

Əsdi qara yellər, dağıldı ellər,
Dağlar çənə qaldı, dumana qaldı.

Söküb dəhnələri aşırdı sellər,
Xanələr, dəyələr gümana qaldı.

Saraldı meşələr, susdu bulaqlar,
Döş-döşə dirəndi yollar, yolaqlar.
Başımdan od qalxdı, tüstüləndi qar,
Çiçəklər qaralmış tumana qaldı.

Qayalar əllərin qaldırdı göyə,
Şimşəklər az qaldı dərəyə dəyə.
Göyərmiş çınqıllar kürək-kürəyə,
Söykənib, zalıma, yamana qaldı.

Dərd birdimi, yüzmü deyim, ay Lələ,
Hər döngədə beş quyu var, on tələ.
Mən yazmadım, dur, tarixi silkələ,
Zamanın cavabı zamana qaldı...

AT İLİ

Çəkin tafqırını, kəhər atların,
Açın cilovunu, dördnala getsin.
Qırın halayını qara qatların,
Hava işıqlansın, dərd-bəla getsin.

At murad, at qanad, at ərə yoldaş,
Dünya at üstündə bərqərar olsun.
Süngüyə çevrilsin “hər qaya, hər daş”,
Qeyrət ata minsin, heyrət doğulsun.

Quşqun iyləməkdən qırış bağladığ,
Tarix oğulları at üstə doğur.
Yetər! İnildədik, yetər! Ağladığ,
Ağlaşan adamı şikəs də boğur.

Çalın, Cəngiləri, Yallıya durun,
Qurdun balası da qurd olmalıdı!
Qaçana yol verin, qovanı vurun,
Torpaq Vətəndisə Yurd olmalıdı!..

Ağcabədi